

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

PARLAMENT EUROPEJSKI

P9_TA(2021)0489

Zwalczanie przemocy ze względu na płeć: cyberprzemoc

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 grudnia 2021 r. zawierająca zalecenia dla Komisji w sprawie zwalczania przemocy ze względu na płeć: cyberprzemoc (2020/2035(INL))

(2022/C 251/01)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 2 oraz art. 3 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 8, art. 83 ust. 1 oraz art. 84 i art. 225 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności jej art. 7, 8, 10, 11, 12, 21, 23, 24, 25, 26 i 47,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 5 marca 2020 r. zatytułowany „Unia równości: strategia na rzecz równouprawnienia płci na lata 2020–2025”, a w szczególności określony w tej strategii cel, jakim jest uwolnienie kobiet i dziewcząt od przemocy i stereotypów,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 14 kwietnia 2021 r. zatytułowany „Strategia UE w zakresie zwalczania handlu ludźmi na lata 2021–2025”,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 28 września 2017 r. pt. „Zwalczanie nielegalnych treści w internecie – w kierunku większej odpowiedzialności platform internetowych”,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 24 czerwca 2020 r. pt. „Strategia UE w zakresie praw ofiar (2020–2025)”,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 12 listopada 2020 r. zatytułowany „Unia równości: strategia na rzecz równości osób LGBTIQ na lata 2020–2025”,
- uwzględniając wniosek Komisji dotyczący decyzji Rady w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej,
- uwzględniając wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych (akt o usługach cyfrowych) i zmieniającego dyrektywę 2000/31/WE,
- uwzględniając kodeks postępowania w zakresie zwalczania nielegalnego nawoływania do nienawiści w internecie, opublikowany przez Komisję w maju 2016 r., a także piątą rundę jego monitorowania, w wyniku której powstał dokument „Nota faktograficzna – 5. runda monitorowania kodeksu postępowania”,

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

- uwzględniając Konwencję Rady Europy w sprawie zapobiegania i zwalczania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej, otwartą do podpisu dnia 11 maja 2011 r. w Stambule,
- uwzględniając Konwencję Rady Europy o cyberprzestępczości z dnia 23 listopada 2001 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 stycznia 2021 r. w sprawie europejskiej strategii na rzecz równouprawnienia płci ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 czerwca 2021 r. w sprawie wspierania równouprawnienia w kształceniu i pracy zawodowej w dziedzinie nauk przyrodniczych, technologii, inżynierii i matematyki (STEM) ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 marca 2021 r. w sprawie ogłoszenia UE strefą wolności osób LGBTIQ ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 lutego 2021 r. w sprawie wdrożenia dyrektywy 2011/36/UE w sprawie zapobiegania handlowi ludźmi i zwalczania tego procederu oraz ochrony ofiar ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 lutego 2021 r. w sprawie przyszłych wyzwań w dziedzinie praw kobiet w Europie po ponad 25 latach od uchwalenia deklaracji pekińskiej i pekińskiej platformy działania ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 stycznia 2021 r. w sprawie perspektywy płci w okresie kryzysu związanego z COVID-19 oraz w okresie pokryzysowym ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 stycznia 2021 r. w sprawie zniwelowania przepaści cyfrowej między kobietami a mężczyznami: kobiety w sektorze cyfrowym ⁽⁷⁾;
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 listopada 2020 r. w sprawie wzmocnienia wolności mediów: ochrona dziennikarzy w Europie, nawoływanie do nienawiści, dezinformacja i rola platform ⁽⁸⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 kwietnia 2020 r. w sprawie skoordynowanych działań UE na rzecz walki z pandemią COVID-19 i jej skutkami ⁽⁹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 28 listopada 2019 r. w sprawie przystąpienia UE do konwencji stambulskiej i innych środków przeciwdziałania przemocy ze względu na płeć ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 lutego 2019 r. w sprawie pogorszenia sytuacji w zakresie praw kobiet i równouprawnienia w UE ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 września 2018 r. w sprawie środków na rzecz zapobiegania mobbingowi i molestowaniu seksualnemu w pracy, przestrzeni publicznej i życiu politycznym w UE, a także zwalczania tych zjawisk ⁽¹²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 kwietnia 2018 r. w sprawie wzmocnienia pozycji kobiet i dziewcząt dzięki sektorowi cyfrowemu ⁽¹³⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 456 z 10.11.2021, s. 208.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0296.

⁽³⁾ Dz.U. C 474 z 24.11.2021, s. 140.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 465 z 17.11.2021, s. 30.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 465 z 17.11.2021, s. 160.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 456 z 10.11.2021, s. 191.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 456 z 10.11.2021, s. 232.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 425 z 20.10.2021, s. 28.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 316 z 6.8.2021, s. 2.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 232 z 16.6.2021, s. 48.

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 449 z 23.12.2020, s. 102.

⁽¹²⁾ Dz.U. C 433 z 23.12.2019, s. 31.

⁽¹³⁾ Dz.U. C 390 z 18.11.2019, s. 28.

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 października 2017 r. w sprawie przeciwdziałania molestowaniu i wykorzystywaniu seksualnemu w UE ⁽¹⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 3 października 2017 r. w sprawie walki z cyberprzestępczością ⁽¹⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 września 2017 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej ⁽¹⁶⁾,
- uwzględniając postanowienia instrumentów prawnych Organizacji Narodów Zjednoczonych w dziedzinie praw człowieka, w szczególności tych dotyczących praw kobiet i dzieci, a także innych instrumentów Organizacji Narodów Zjednoczonych dotyczących przemocy wobec kobiet i dzieci,
- uwzględniając rezolucje Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych z dnia 16 grudnia 2020 r. pt. „Zintensyfikowanie wysiłków na rzecz zapobiegania wszelkim formom przemocy wobec kobiet i dziewcząt oraz ich wyeliminowania” (A/RES/75/161) oraz „Prawo do prywatności w erze cyfrowej” (A/RES/75/176),
- uwzględniając rezolucję Rady Praw Człowieka Organizacji Narodów Zjednoczonych z dnia 5 lipca 2018 r. pt. „Wzmożenie wysiłków na rzecz wyeliminowania przemocy wobec kobiet i dziewcząt: zapobieganie i reagowanie na przemoc wobec kobiet i dziewcząt w kontekstach cyfrowych” (A/HRC/RES/38/5),
- uwzględniając sprawozdania specjalnych sprawozdawców Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie przemocy wobec kobiet, jej przyczyn i skutków, a w szczególności sprawozdanie z dnia 18 czerwca 2018 r. w sprawie przemocy wobec kobiet i dziewcząt w internecie z perspektywy praw człowieka (A/HRC/38/47), sprawozdanie z dnia 6 maja 2020 r. w sprawie zwalczania przemocy wobec dziennikarek (A/HRC/44/52) oraz sprawozdanie z dnia 24 lipca 2020 r. w sprawie krzyżowania się pandemii choroby koronawirusowej (COVID-19) i pandemii przemocy wobec kobiet ze względu na płeć, ze szczególnym uwzględnieniem przemocy domowej i inicjatywy „pokój w domu”,
- uwzględniając Deklarację Organizacji Narodów Zjednoczonych o likwidacji przemocy wobec kobiet z dnia 20 grudnia 1993 r.,
- uwzględniając Konwencję Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania z dnia 10 grudnia 1984 r.,
- uwzględniając Konwencję Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet z dnia 18 grudnia 1979 r.,
- uwzględniając zalecenie ogólne nr 35 Komitetu ds. Likwidacji Dyskryminacji Kobiet z dnia 14 lipca 2017 r. w sprawie przemocy ze względu na płeć wobec kobiet, aktualizujące zalecenie ogólne nr 19,
- uwzględniając Konwencję o prawach dziecka ONZ przyjętą w dniu 20 listopada 1989 r.,
- uwzględniając komentarz ogólny nr 13 (2011) Komitetu Praw Dziecka z dnia 18 kwietnia 2011 r. w sprawie prawa dziecka do wolności od wszelkich form przemocy,
- uwzględniając Agendę na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030, a w szczególności cel zrównoważonego rozwoju nr 5 dotyczący równouprawnienia płci,
- uwzględniając sprawozdanie Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie w sprawie bezpieczeństwa dziennikarek w internecie ⁽¹⁷⁾,

⁽¹⁴⁾ Dz.U. C 346 z 27.9.2018, s. 192.

⁽¹⁵⁾ Dz.U. C 346 z 27.9.2018, s. 29.

⁽¹⁶⁾ Dz.U. C 337 z 20.9.2018, s. 167.

⁽¹⁷⁾ https://www.osce.org/files/f/documents/2/9/468861_0.pdf

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

- uwzględniając badanie Biura Analiz Parlamentu Europejskiego pt. „Zwalczanie przemocy uwarunkowanej płcią: cyberprzemoc (ocena europejskiej wartości dodanej)”,
 - uwzględniając badanie Biura Analiz Parlamentu Europejskiego pt. „Cyber violence and hate speech online against women” [Przemoc cybernetyczna i mowa nienawiści w internecie wobec kobiet],
 - uwzględniając wskaźnik równouprawnienia płci Europejskiego Instytutu ds. Równości Kobiet i Mężczyzn,
 - uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/93/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie zwalczania niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci oraz pornografii dziecięcej, zastępującą decyzję ramową Rady 2004/68/WSiSW⁽¹⁸⁾,
 - uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/29/UE z dnia 25 października 2012 r. ustanawiającą normy minimalne w zakresie praw, wsparcia i ochrony ofiar przestępstw oraz zastępującą decyzję ramową Rady 2001/220/WSiSW⁽¹⁹⁾,
 - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1232 z dnia 14 lipca 2021 r. w sprawie tymczasowego odstępowania od niektórych przepisów dyrektywy 2002/58/WE w odniesieniu do wykorzystywania technologii przez dostawców usług łączności interpersonalnej niewykorzystujących numerów do przetwarzania danych osobowych i innych danych do celów zwalczania niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie⁽²⁰⁾,
 - uwzględniając sprawozdanie Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej z dnia 3 marca 2014 r. zatytułowane „Przemoc wobec kobiet Badanie na poziomie Unii Europejskiej”,
 - uwzględniając drugie sprawozdanie Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej z dnia 14 maja 2020 r. dotyczące osób LGBTI: „A long way to go for LGBTI equality” [Daleka droga do równości osób LGBTI]⁽²¹⁾,
 - uwzględniając opinię prawną rzecznika generalnego Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej przedstawioną dnia 11 marca 2021 r. w sprawie Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej, mającą na celu wyeliminowanie niepewności prawnej dotyczącej możliwości i sposobu podpisania i ratyfikowania przez Unię tej konwencji⁽²²⁾,
 - uwzględniając prace Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust) i Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol), w tym Europejskiego Centrum ds. Walki z Cyberprzestępczością oraz jego ocenę zagrożenia przestępczością zorganizowaną w internecie,
 - uwzględniając art. 47 i 54 Regulaminu,
 - uwzględniając wspólne posiedzenia Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia zgodnie z art. 58 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A9-0338/2021),
- A. mając na uwadze, że równouprawnienie płci stanowi podstawową wartość i jest zasadniczym celem Unii oraz że powinno znaleźć odzwierciedlenie we wszystkich obszarach unijnej polityki; mając na uwadze, że prawo do równego traktowania i niedyskryminacji jest prawem podstawowym zapisanym w art. 2 i art. 3 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej, art. 8, 10, 19 i 157 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) oraz art. 21 i 23 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej („Karty”); mając na uwadze, że pierwszym celem unijnej strategii na rzecz równouprawnienia płci na lata 2020–2025 jest wyeliminowanie przemocy ze względu na płeć, którą opisano w strategii jako „jedno z największych wyzwań dla naszych społeczeństw”, ponieważ przemoc ta dotyka kobiety na wszystkich poziomach społeczeństwa, niezależnie od wieku, wykształcenia, dochodów, pochodzenia społecznego czy kraju pochodzenia lub zamieszkania, oraz stanowi jedną z największych przeszkód w osiągnięciu równości płci;

⁽¹⁸⁾ Dz.U. L 335 z 17.12.2011, s. 1.

⁽¹⁹⁾ Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 57.

⁽²⁰⁾ Dz.U. L 274 z 30.7.2021, s. 41.

⁽²¹⁾ https://fra.europa.eu/sites/default/files/fra_uploads/fra-2020-lgbti-equality-1_en.pdf

⁽²²⁾ <https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?docid=238745&doclang=en>

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

- B. mając na uwadze, że przemoc wobec kobiet i dziewcząt oraz inne formy przemocy ze względu na płeć są szeroko rozpowszechnione w Unii i należy je rozumieć jako skrajną formę dyskryminacji, która ma ogromny wpływ na ofiary oraz ich rodziny i społeczności, a także formę naruszania praw człowieka wynikającą z różnic w traktowaniu kobiet i mężczyzn, do których utrwalania i wzmacniania się przyczyniają; mając na uwadze, że przemoc ze względu na płeć wynika z nierównego podziału władzy między kobietami a mężczyznami, z utrwalonych struktur i praktyk patriarchalnych, norm płciowych, seksizmu i szkodliwych stereotypów związanych z płcią oraz uprzedzeń, które doprowadziły do dominacji mężczyzn nad kobietami i dziewczętami w całej ich różnorodności – wliczając w to osoby LGBTIQ – oraz ich dyskryminacji;
- C. mając na uwadze, że przemoc wobec kobiet powinno się rozumieć jako oznaczającą wszelkie akty przemocy ze względu na płeć, które powodują lub mogą powodować fizyczną, seksualną, psychologiczną lub ekonomiczną szkodę lub cierpienie kobiet, w tym również groźby takich aktów, przymus lub arbitralne pozbawianie wolności, zarówno w życiu publicznym, jak i prywatnym, bądź w internecie lub poza nim;
- D. mając na uwadze, że kobiety i dziewczęta w całej swojej różnorodności oraz osoby LGBTIQ mogą być celem cyberprzemocy ze względu na płeć z uwagi na ich płeć, tożsamość płciową, ekspresję płciową lub cechy płciowe; mając na uwadze, że krzyżujące się formy dyskryminacji, w tym dyskryminacja ze względu na rasę, język, religię, światopogląd, pochodzenie narodowe lub społeczne, przynależność do mniejszości narodowej lub etnicznej, urodzenie, orientację seksualną, wiek, stan zdrowia, niepełnosprawność, stan cywilny lub status migranta lub uchodźcy mogą zaostrzyć skutki cyberprzemocy ze względu na płeć; mając na uwadze, że w unijnej strategii na rzecz równości osób LGBTIQ przypomniano, że każdy ma prawo do bezpieczeństwa, zarówno w domu, jak i w miejscu publicznym, jak i w internecie;
- E. mając na uwadze, że jak pokazuje drugie unijne badanie dotyczące osób LGBTIQ przeprowadzone przez FRA, 10 % osób LGBTIQ doświadczyło cybernękania w roku poprzedzającym badanie z powodu bycia osobą LGBTIQ, w tym w mediach społecznościowych; mając na uwadze, że problem ten dotyka w sposób ponadproporcjonalny (16 %) osoby interseksualne i transseksualne; mając na uwadze, że nastolatkom w wieku od 15 do 17 lat byli grupą najbardziej dotkniętą cyberprzemocą z powodu bycia osobą LGBTIQ (15 %) w porównaniu z innymi grupami wiekowymi (od 7 % do 12 %);
- F. mając na uwadze, że przemoc wobec kobiet i dziewcząt w całej ich różnorodności oraz przemoc ze względu na płeć przyjmują różne, choć niewykluczające się wzajemnie formy i przejawy; mając na uwadze, że przemoc w internecie jest często wzajemnie powiązana i nierozzerwalnie związana z aktami przemocy poza internetem, gdyż przemoc ta może poprzedzać te akty, współwystępować z nimi lub stanowić ich kontynuację; mając na uwadze, że cyberprzemoc ze względu na płeć należy zatem rozumieć jako continuum w środowisku internetowym przemocy ze względu na płeć poza internetem;
- G. mając na uwadze, że w badaniu Biura Analiz Parlamentu Europejskiego (EPRS) pt. „Zwalczanie przemocy uwarunkowanej płcią: cyberprzemoc – ocena europejskiej wartości dodanej” dotyczące cyberprzemocy ze względu na płeć szacuje się, że od 4 % do 7 % kobiet w Unii doświadczyło cybernękania w ciągu 12 miesięcy poprzedzających ocenę, a od 1 % do 3 % padło ofiarą cyberstalkingu; mając na uwadze, że cyberstalking przybiera różne formy i jest najczęstszą formą wyłącznego lub łącznego nawoływania do nienawiści oraz że zbyt długo pozostawał nierozpoznany i nie podejmowano w związku z nim żadnych działań; mając na uwadze, że jak wykazało badanie World Wide Web Foundation przeprowadzone w 2020 r. wśród respondentów ze 180 krajów, 52 % młodych kobiet i dziewcząt doświadczyło niegodziwego traktowania w internecie, takiego jak udostępnianie prywatnych zdjęć, filmów lub wiadomości bez ich zgody, podłe i poniżające wiadomości, obraźliwy i zastraszający język, molestowanie seksualne i fałszywe treści, a 64 % respondentów stwierdziło, że zna osobę, która takiego traktowania doświadczyła;
- H. mając na uwadze, że młode kobiety i dziewczęta są bardziej narażone na cyberprzemoc, szczególnie na cybernękanie i agresję elektroniczną; mając na uwadze, że do co najmniej 12,5 % przypadków prześladowania w szkole dochodzi w internecie⁽²³⁾; mając na uwadze, że coraz więcej osób młodych korzysta obecnie z sieci społecznościowych w coraz młodszy wiek; mając na uwadze, że te formy przemocy zwiększają wagę problemu nierówności społecznych, ponieważ często ich ofiarami pada młodzież znajdująca się w najbardziej niekorzystnej sytuacji; mając na uwadze, że według UNICEF-u dziewczęta są dwa razy częściej nęcane niż chłopcy⁽²⁴⁾; mając na uwadze, że według tego badania kobiety bardziej sceptycznie odnoszą się do odpowiedzialnego wykorzystywania ich danych przez firmy z branży technologicznej;

⁽²³⁾ <https://www.ohchr.org/EN/Issues/Women/SRWomen/Pages/OnlineViolence.aspx>

⁽²⁴⁾ <https://www.coe.int/en/web/campaign-free-to-speak-safe-to-learn/-/bullying-perspectives-practices-and-insights-2017->

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

- I. mając na uwadze, że w 2014 r. w UE – zgodnie ze sprawozdaniem Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej (FRA) z dnia 3 marca 2014 r. zatytułowanym „Violence against women: an EU-wide survey” [Przemoc wobec kobiet: ogólnounijne badanie] – 11 % kobiet doświadczyło cybernapiastowania, a 14 % doświadczyło nękania od 15. roku życia;
- J. mając na uwadze, że łączność internetowa i potrzeba dostępu do cyfrowej sfery publicznej stają się coraz bardziej niezbędne do rozwoju naszych społeczeństw i gospodarek; mając na uwadze, że w pracy w coraz większym stopniu wykorzystuje się rozwiązania cyfrowe, a praca staje się od nich zależna, co prowadzi do zwiększonego ryzyka zetknięcia się kobiet z cyberprzemocą ze względu na płęć, gdy uczestniczą w rynku pracy i prowadzą działalność gospodarczą;
- K. mając na uwadze, że coraz większy zasięgi internetu, szybkie rozpowszechnianie informacji za pośrednictwem urządzeń mobilnych oraz korzystanie z mediów społecznościowych w połączeniu z ciągłością wielorakich, powtarzających się i wzajemnie powiązanych form przemocy ze względu na płęć doprowadziły do rozpowszechnienia cyberprzemocy ze względu na płęć; mając na uwadze, że kobiety i dziewczęta mające dostęp do internetu częściej niż mężczyźni doświadczają przemocy w internecie; mając na uwadze, że specjalny sprawozdawca Narodów Zjednoczonych ds. przemocy wobec kobiet, jej przyczyn i skutków zauważył, że nowe technologie „w nieunikniony sposób spowodują różne i nowe przejawy przemocy wobec kobiet w internecie”; mając na uwadze, że innowacje powstają w tempie, które często nie pozwala na refleksję nad ich skutkami długoterminowymi, a występowanie cyberprzemocy ze względu na płęć prawdopodobnie będzie nadal rosło w nadchodzących latach; mając na uwadze, że istnieje potrzeba odpowiedniej oceny skutków, jakie cyberprzemoc ze względu na płęć wywołuje u ofiar, oraz zrozumienia mechanizmów sprawiających, że sprawcy tej formy przemocy ze względu na płęć stosują przemoc, aby możliwe było dochodzenie zadośćuczynienia, egzekwowanie odpowiedzialności i zapobieganie;
- L. mając na uwadze, że według Światowej Organizacji Zdrowia⁽²⁵⁾ co trzecia kobieta na całym świecie doświadcza przemocy fizycznej lub seksualnej, głównie ze strony partnera; mając na uwadze, że przemoc ze względu na płęć nasiliła się podczas pandemii COVID-19, a ograniczenia w przemieszczaniu się zwiększyły ryzyko przemocy domowej i znęcania się; mając na uwadze, że częstsze korzystanie z internetu podczas pandemii COVID-19 zwiększyło przemoc w internecie i przemoc ze względu na płęć za pośrednictwem ICT, gdyż agresywni partnerzy i byli partnerzy również kontrolują i śledzą swoje ofiary oraz grożą im i dopuszczają się przemocy z użyciem narzędzi cyfrowych; mając na uwadze, że cyberprzemoc może zbiegać się z przemocą fizyczną i eskalować ją, jeżeli nie zapobiegnie się jej na wczesnym etapie; mając na uwadze, że w strategii UE w zakresie praw ofiar na lata 2020–2025 Komisja przyznaje, że obecna sytuacja związana z pandemią COVID-19 spowodowała wzrost cyberprzestępczości, takiej jak przestępstwa na tle seksualnym i przestępstwa z nienawiści w internecie;
- M. mając na uwadze, że do najczęstszych rodzajów cyberprzemocy ze względu na płęć należą przestępstwa takie jak cybernękanie, cyberstalking, naruszanie prywatności za pośrednictwem ICT, w tym dostęp do danych lub obrazów (także danych intymnych), ich pobieranie i udostępnianie, a także ich tworzenie i manipulowanie nimi bez zgody, kradzież tożsamości i nawoływanie do nienawiści w internecie, stosowanie przymusu przez nadzór cyfrowy i kontrolę komunikacji za pomocą oprogramowania typu stalkerware i spyware, a także wykorzystywanie środków technologicznych do handlu ludźmi, w tym do celów wykorzystywania seksualnego;
- N. mając na uwadze, że cyberprzemoc ze względu na płęć może być stosowana przy użyciu wielu internetowych kanałów i narzędzi komunikacji, w tym mediów społecznościowych, treści internetowych, forów dyskusyjnych, portali randkowych, sekcji komentarzy i czatów dla graczy; mając na uwadze, że wiele różnych aktów cyberprzemocy ze względu na płęć może być popełnianych ze znacznie większą łatwością i na dużo większą skalę niż fizyczne formy przemocy ze względu na płęć;
- O. mając na uwadze, że niektóre państwa członkowskie przyjęły przepisy dotyczące tylko niektórych szczególnych form cyberprzemocy ze względu na płęć, w związku z czym utrzymują się znaczne luki; mając na uwadze, że obecnie nie istnieje wspólna definicja ani skuteczne podejście polityczne do zwalczania cyberprzemocy ze względu na płęć na szczeblu Unii; mając na uwadze, że taki brak zharmonizowanej definicji na szczeblu UE prowadzi do znacznych różnic między państwami członkowskimi pod względem zakresu przeciwdziałania i zapobiegania cyberprzemocy ze względu na płęć, co prowadzi do znacznych dysproporcji i fragmentacji pod względem poziomu ochrony ze strony państw członkowskich, pomimo transgranicznego charakteru przestępstwa; mając na uwadze, że potrzebna jest więc zharmonizowana prawna definicja cyberprzemocy ze względu na płęć, aby zapewnić zbieżność na szczeblu krajowym i unijnym;

(25) <https://www.who.int/publications/i/item/9789240022256>

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

- P. mając na uwadze, że według specjalnego sprawozdawcy Narodów Zjednoczonych ds. przemocy wobec kobiet, jej przyczyn i skutków definicja „przemocy wobec kobiet w internecie” obejmuje wszelkie formy przemocy wobec kobiet ze względu na płeć, której się dopuszczono, w którą się zaangażowano lub która się nasila, częściowo lub na pełną skalę, przy użyciu ICT, takich jak telefony komórkowe i smartfony, internet, platformy mediów społecznościowych lub poczta elektroniczna, wobec kobiety ze względu na jej płeć, lub która dotyka kobiety w stopniu nieproporcjonalnym⁽²⁶⁾;
- Q. mając na uwadze, że kryminalizacja cyberprzemocy ze względu na płeć może odstraszać sprawców z uwagi na obawę przed sankcjami lub świadomość, że popełniają oni przestępstwo;
- R. mając na uwadze, że powstają nowe formy ze względu na szybki rozwój i wykorzystanie technologii i aplikacji cyfrowych; mając na uwadze, że te różne formy cyberprzemocy ze względu na płeć i nękania w internecie obierają za cel wszystkie grupy wiekowe, od najmłodszych, przez osoby w wieku szkolnym i zawodowym, aż po osoby starsze; mając na uwadze, że nie należy również pomijać możliwości psychicznych przejawów przemocy w cyberprzestrzeni;
- S. mając na uwadze, że według Europejskiego Instytutu ds. Równości Kobiet i Mężczyzn (EIGE) siedem na dziesięć kobiet doświadczyło cybernękania; mając na uwadze, że stalkerware to oprogramowanie ułatwiające nadużycia, gdyż umożliwia monitorowanie urządzenia danej osoby bez jej zgody i bez informowania właściciela urządzenia o działaniach monitorujących, podczas gdy oprogramowanie pozostaje w ukryciu; mając na uwadze, że oprogramowanie typu stalkerware można legalnie zakupić i używać w Unii, ponieważ często sprzedawane jest jako oprogramowanie do kontroli rodzicielskiej;
- T. mając na uwadze, że wykorzystywanie seksualne na podstawie zdjęć jest często stosowane do nękania i poniżania ofiar; mając na uwadze, że technologia deepfake to stosunkowo nowy sposób stosowania przemocy ze względu na płeć, opierający się na sztucznej inteligencji do wykorzystywania, poniżania i nękania kobiet;
- U. mając na uwadze, że wykorzystywanie seksualne na podstawie zdjęć i strony internetowe, na których takie wykorzystywanie jest rozpowszechniane, stanowią coraz większą formę przemocy ze strony partnera; mając na uwadze, że skutki wykorzystywania seksualnego na podstawie zdjęć może mieć charakter seksualny (gdyż kontakt seksualny został nagrany lub rozpowszechniony bez zgody), psychologiczny (ze względu na wpływ upublicznienia życia prywatnego na ofiary) i gospodarczy (gdyż wykorzystywanie seksualne na podstawie zdjęć może potencjalnie zagrozić obecnemu i przeszłemu życiu zawodowemu ofiar);
- V. mając na uwadze, że istnieje coraz większe ryzyko rozpowszechniania bez zgody na pornograficznych stronach internetowych intymnych i seksualnych nagrań wideo dotyczących kobiet, które to materiały rozpowszechniane są dla korzyści finansowych; mając na uwadze, że rozpowszechnianie w internecie prywatnych treści bez zgody ofiary, a zwłaszcza wykorzystywanie seksualnego, stanowi dodatkowy traumatyczny element przemocy, często mający dramatyczne skutki, do których należy samobójstwo;
- W. mając na uwadze, że w szczególności młode kobiety i dziewczęta padają ofiarą cyberprzemocy ze względu na płeć z wykorzystaniem nowych technologii, w tym cybernękania i cyberstalkingu z użyciem gróźb gwałtu, gróźb śmierci, naruszania prywatności związanego z ICT oraz publikacji prywatnych informacji i zdjęć;
- X. mając na uwadze, że obecnie 15 państw członkowskich nie włączyło tożsamości płciowej do prawodawstwa dotyczącego mowy nienawiści; mając na uwadze, że w strategii Unii na rzecz równouprawnienia płci na lata 2020–2025 oraz w strategii na rzecz równości osób LGBTIQ na lata 2020–2025 Komisja zobowiązała się do przedstawienia inicjatywy mającej na celu rozszerzenie pojęcia przestępstwa, tam gdzie możliwa jest harmonizacja, w celu objęcia nim konkretnych form przemocy ze względu na płeć, zgodnie z art. 83 ust. 1 TFUE;
- Y. mając na uwadze, że ze statystyk wspomnianych w niniejszej rezolucji wynika, iż nawoływanie do nienawiści wobec osób LGBTIQ jest wszechobecne, w szczególności w internecie, oraz że w niektórych państwach członkowskich wyraźnie brakuje przepisów, które zapobiegałyby takim formom nadużyć w internecie, eliminowały je i przewidywały za nie kary;

⁽²⁶⁾ Sprawozdanie specjalnego sprawozdawcy ds. przemocy wobec kobiet i dziewcząt, jej przyczyn i skutków z dnia 18 czerwca 2018 r. w sprawie przemocy wobec kobiet i dziewcząt z perspektywy praw człowieka (A/HRC/38/47).

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

- Z. mając na uwadze, że w 2017 r. Unia podpisała Konwencję Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej („konwencję stambulską”), która pozostaje punktem odniesienia dla międzynarodowych norm w zwalczaniu przemocy ze względu na płeć, a przystąpienie Unii do konwencji jest dla Komisji kluczowym priorytetem;
- AA. mając na uwadze, że w celu położenia kresu przemocy ze względu na płeć, w tym cyberprzemocy ze względu na płeć, konieczne jest korzystanie ze spójnych, konkretnych, reprezentatywnych i porównywalnych danych administracyjnych, gromadzonych w oparciu o solidne i skoordynowane zasady; mając na uwadze, że brakuje kompleksowych i porównywalnych zdezagregowanych danych dotyczących wszystkich form przemocy ze względu na płeć i jej głównych przyczyn; mając na uwadze, że choć rośnie świadomość tego zjawiska, dokładną ocenę skali jego występowania uniemożliwia brak zbioru danych dotyczących wszystkich form przemocy ze względu na płeć; mając na uwadze, że taki brak dostępnych danych wiąże się z niskim poziomem zgłaszania przypadków cyberprzemocy ze względu na płeć; mając na uwadze, że konwencja stambulska i dyrektywa 2012/29/UE nakładają na państwa członkowskie obowiązek przekazywania danych statystycznych i tworzenia danych segregowanych według kryterium płci;
- AB. mając na uwadze, że w wielu państwach członkowskich reakcja organów wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych na cyberprzemoc ze względu na płeć jest nadal opóźniona, co świadczy o braku zrozumienia i braku świadomości powagi tych przestępstw oraz zniechęca do zgłaszania takich czynów; mając na uwadze, że funkcjonariusze policji wyposażeni w umiejętności miękkie polegające na starannym wysłuchaniu i zrozumieniu wszystkich ofiar wszystkich form przemocy ze względu na płeć oraz okazywaniu im szacunku mogą przyczynić się do zaradzenia problemowi niskiego poziomu zgłaszania i wtórnej wiktymizacji; mając na uwadze, że zapewnienie dostępnych procedur i mechanizmów zgłaszania oraz środków odwoławczych jest niezbędne dla promowania bezpieczniejszego środowiska dla wszystkich ofiar przemocy uwarunkowanej płcią; mając na uwadze, że ofiary cyberprzemocy powinny mieć dostęp do informacji na temat tego, w jaki sposób i z kim należy się kontaktować w organach ścigania, a także na temat dostępnych środków zaradczych, co pomogłoby im w sytuacjach zagrożenia;
- AC. mając na uwadze, że Europejskie Centrum ds. Walki z Cyberprzestępczością w Europolu, Eurojust i Agencja Unii Europejskiej ds. Cyberbezpieczeństwa (ENISA) przeprowadziły badanie na temat cyberprzestępczości w internecie; mając na uwadze, że niektóre kobiety i osoby LGBTIQ, takie jak feministki i aktywistki LGBTIQ, artystki, kobiety w polityce, kobiety zajmujące stanowiska publiczne, dziennikarki, blogerki, obrończynie praw człowieka i inne osobistości publiczne, są szczególnie narażone na cyberprzemoc ze względu na płeć, a także mając na uwadze, że przemoc ta powoduje nie tylko nadszarpnięcie reputacji, uraz psychiczny i cierpienie, ale może również prowadzić do zakłócenia sytuacji życiowej ofiary, naruszenia prywatności i zniszczenia relacji osobistych i życia rodzinnego oraz zniechęcać ofiary do cyfrowego uczestnictwa w życiu politycznym, społecznym, gospodarczym i kulturalnym;
- AD. mając na uwadze, że cyberprzemoc ze względu na płeć często prowadzi do autocenzury, co może mieć szkodliwy wpływ na życie zawodowe i reputację ofiar, które doświadczyły cyberprzemocy ze względu na płeć; mając na uwadze, że brutalny charakter gróźb związanych z płcią oznacza, że ofiary często uciekają się do używania pseudonimów, starają się być niewidoczne w internecie, decydują się na zawieszenie, dezaktywację lub trwałe usunięcie swoich kont internetowych, a nawet na całkowite zakończenie kariery zawodowej; mając na uwadze, że może to uciszyć głosy i opinie kobiet oraz pogłębić istniejące już różnice w traktowaniu kobiet i mężczyzn w życiu politycznym, społecznym i kulturalnym; mając na uwadze, że rosnąca cyberprzemoc ze względu na płeć, której doświadczają kobiety, może uniemożliwić im dalsze uczestnictwo w samym sektorze cyfrowym, utrwalając w ten sposób dyskryminujące ze względu na płeć koncepcje, rozwój i wdrażanie nowych technologii oraz powodując powielanie istniejących dyskryminujących praktyk i stereotypów przyczyniających się do normalizacji cyberprzemocy ze względu na płeć;
- AE. mając na uwadze, że cyberprzemoc ze względu na płeć ma bezpośredni wpływ na dobrostan i zdrowie seksualne, fizyczne i psychiczne kobiet oraz ma negatywne skutki społeczne i gospodarcze; mając na uwadze, że cyberprzemoc ze względu na płeć negatywnie wpływa na zdolność ofiar do pełnego korzystania z przysługujących im praw podstawowych, co w związku z tym ma tragiczne konsekwencje dla społeczeństwa i demokracji jako całości;
- AF. mając na uwadze, że szkodliwy wpływ gospodarczy przemocy ze względu na płeć i problemy ze zdrowiem psychicznym, jakie się z nią wiążą, mogą mieć poważny wpływ na ofiary, w tym na ich zdolność do poszukiwania pracy, oraz powodować obciążenia finansowe; mając na uwadze, że skutki gospodarcze przemocy ze względu na płeć mogą obejmować wpływ na zatrudnienie, taki jak częstsze nieobecności w pracy, ryzyko naruszenia statusu zatrudnienia, co powoduje ryzyko utraty pracy lub obniżenia wydajności; mając na uwadze, że wpływ cyberprzemocy

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

ze względu na płeć na zdrowie psychiczne może być złożony i długoterminowy; mając na uwadze, że wpływ cyberprzemocy ze względu na płeć na zdrowie psychiczne w postaci lęków, depresji i utrzymujących się objawów pourazowych ma szkodliwe skutki interpersonalne, społeczne, prawne, gospodarcze i polityczne, a ostatecznie wpływa na źródła utrzymania i tożsamość młodych ludzi; mając na uwadze, że niektóre z tych skutków potęgują inne formy dyskryminacji i pogłębiają istniejące formy dyskryminacji i nierówności;

AG. mając na uwadze, że w badaniu EPRS zatytułowanym „Combating gender-based violence: Cyber violence” [Zwalczanie przemocy uwarunkowanej płcią Cyberprzemoc] oszacowano całkowite koszty cybernękania i cyberstalkingu na 49–89,3 mld EUR, przy czym do kategorii największych kosztów należy utrata jakości życia, która stanowi ponad połowę całkowitych kosztów (ok. 60 % w przypadku cybernękania i ok. 50 % w przypadku cyberstalkingu);

AH. mając na uwadze, że kluczowym elementem każdej polityki publicznej mającej na celu przeciwdziałanie cyberprzemocy ze względu na płeć musi być zapobieganie, zwłaszcza poprzez edukację, w tym umiejętności cyfrowe i kompetencje cyfrowe takie jak higiena cyberbezpieczeństwa i netykieta;

1. podkreśla, że cyberprzemoc ze względu na płeć stanowi kontynuację przemocy ze względu na płeć, do której dochodzi poza internetem, oraz że żaden wariant polityki nie będzie skuteczny, jeżeli nie uwzględni tego faktu; podkreśla, że w obowiązujących unijnych aktach prawnych nie przewidziano mechanizmów niezbędnych do odpowiedniego zajęcia się problemem cyberprzemocy ze względu na płeć; wzywa państwa członkowskie i Komisję, aby opracowały i wdrożyły środki ustawodawcze i nieustawodawcze, zajęły się kwestią cyberprzemocy ze względu na płeć oraz włączały głosy ofiar cyberprzemocy ze względu na płeć do strategii przeciwdziałania temu zjawisku, łącząc je z inicjatywami na rzecz wyeliminowania stereotypów związanych z płcią, postaw seksistowskich i dyskryminacji kobiet; podkreśla, że te przyszłe wnioski powinny być zgodne z istniejącymi, takimi jak wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych (akt o usługach cyfrowych) i zmieniający dyrektywę 2000/31/WE, a także z już obowiązującymi aktami prawnymi, takimi jak dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/36/UE⁽²⁷⁾ oraz dyrektywa 2012/29/UE;

2. przypomina, że nie istnieje wspólna definicja cyberprzemocy ze względu na płeć, co prowadzi do znacznych różnic między państwami członkowskimi pod względem zasięgu zapobiegania i przeciwdziałania cyberprzemocy ze względu na płeć, oraz skutkuje znacznymi dysproporcjami w ochronie, wsparciu i zadośćuczynieniu dla ofiar między państwami członkowskimi; w związku z tym wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby zdefiniowały i przyjęły wspólną definicję cyberprzemocy ze względu na płeć, która ułatwiłaby pracę nad analizą poszczególnych form cyberprzemocy ze względu na płeć i jej zwalczaniem, a tym samym zapewniłaby ofiarom cyberprzemocy ze względu na płeć w państwach członkowskich skuteczny dostęp do wymiaru sprawiedliwości i specjalistycznych usług wsparcia;

3. podkreśla, że pojęcie cyberprzemocy ze względu na płeć nie może ograniczać się do wykorzystywania systemów komputerowych, lecz powinno pozostać szerokie i obejmować wykorzystywanie technologii informacyjno-komunikacyjnych do powodowania i ułatwiania przemocy wobec osób fizycznych lub zagrożenia nią;

4. z zadowoleniem przyjmuje unijną strategię na rzecz równouprawnienia płci na lata 2020–2025 przedstawioną przez Komisję jako narzędzie walki z przemocą wobec kobiet w całej ich różnorodności i przemocą ze względu na płeć oraz eliminowania jej głównych przyczyn; podkreśla, że cyberprzemoc ze względu na płeć jest głęboko zakorzeniona w dynamice władzy, braku równowagi gospodarczej i normach dotyczących płci; wzywa państwa członkowskie i Komisję, aby zajęły się głównymi przyczynami cyberprzemocy ze względu na płeć oraz by zwalczały utrwalone postawy, role i stereotypy związane z płcią, które sprawiają, że przemoc wobec kobiet jest akceptowana;

5. wzywa państwa członkowskie, aby przeznaczyły odpowiednie zasoby kadrowe i finansowe na krajowe, regionalne i lokalne organy zarządzające oraz na pomoc prawną, opiekę zdrowotną (w szczególności w zakresie zdrowia psychicznego) i instytucje ochrony socjalnej (w tym organizacje kobiece), co skutecznie przyczyni się do zapobiegania cyberprzemocy ze względu na płeć i chronienia przed nią kobiet;

⁽²⁷⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/36/UE z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie zapobiegania handlowi ludźmi i zwalczania tego procederu oraz ochrony ofiar, zastępująca decyzję ramową Rady 2002/629/WSiSW (Dz.U. L 101 z 15.4.2011, s. 1).

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

6. wzywa Komisję do dopilnowania, by zajęto się również problemem cyberprzemocy, w tym formami, jakie przybiera ona w branży usług seksualnych; wzywa Komisję i państwa członkowskie do położenia kresu przemysłowi pornograficznemu opartemu na handlu seksem, gwałtach i innych formach napaści i wykorzystywania kobiet i dzieci; wzywa Komisję i państwa członkowskie do włączenia mizoginii do form mowy nienawiści, a mizoginistycznych napaści do przestępstw z nienawiści;
7. podkreśla, że dyskryminacja systemowa i społeczna, w tym dyskryminacja ze względu na płeć i rasę oraz dyskryminacja ekonomiczna, jest powielana i potęgowana w internecie; przypomina, że te formy dyskryminacji krzyżują się, co powoduje bardziej ekstremalne skutki dla osób znajdujących się w trudnej sytuacji, takich jak migrantki, kobiety ze społeczności etnicznych lub religijnych, kobiety z niepełnosprawnościami, osoby LGBTIQ i nastolatki;
8. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie Komisji w ramach strategii na rzecz równości osób LGBTIQ na lata 2020–2025 dotyczące rozszerzenia wykazu „europrzestępstw” zgodnie z art. 83 ust. 1 TFUE tak, aby objąć nim przestępstwa z nienawiści i nawoływanie do nienawiści, w tym czyny skierowane przeciwko osobom LGBTIQ;
9. podkreśla pilną potrzebę zajęcia się głównymi przyczynami przemocy ze względu na płeć i wzywa Komisję do uwzględnienia tego podejścia w jej przyszłym wniosku;
10. podkreśla, że pandemia COVID-19 spowodowała dramatyczny wzrost przemocy i znęcania się ze strony partnera; zjawisko to, zwane „drugą pandemią”, obejmuje przemoc fizyczną, psychiczną, seksualną i ekonomiczną oraz jej wymiar internetowy, gdyż życie społeczne znacznie większej liczby osób przeniosło się do internetu, a ofiary były zmuszone spędzać więcej czasu ze sprawcami, przez co były bardziej odizolowane od sieci wsparcia; podkreśla również, że w czasie ograniczeń w przemieszczaniu się związanych z COVID-19 wiele osób LGBTIQ padło ofiarą nękania lub znęcania się lub było narażonych na przemoc, w tym ze strony członków rodziny, opiekunów prawnych lub konkubentów;
11. podkreśla, że „druga pandemia” utrudniła kobietom dostęp do skutecznej ochrony, służb wsparcia i wymiaru sprawiedliwości oraz ujawniła niedostatek zasobów i struktur związanych ze wsparciem, pozbawiający wiele kobiet odpowiedniej ochrony zapewnianej w odpowiednim czasie; wzywa państwa członkowskie, aby rozszerzyły zakres pomocy oferowanej przez wyspecjalizowane schroniska, telefony zaufania i służby udzielające wsparcia, co pozwoli chronić ofiary i ułatwi dochodzenie zadośćuczynienia i zgłaszanie oraz ściganie przypadków przemocy ze względu na płeć;
12. wyraża zaniepokojenie w związku z przypadkami przestępstw z nienawiści i nawoływania do nienawiści związanymi z zachęcaniem do dyskryminacji lub przemocy, które popełniano w trakcie pandemii COVID-19, co doprowadziło do stygmatyzacji osób z grup szczególnie narażonych;
13. wzywa Komisję, aby przeprowadziła pogłębioną analizę skutków pandemii COVID-19 dla wszystkich rodzajów cyberprzemocy ze względu na płeć, oraz wzywa państwa członkowskie, aby podjęły skuteczne działania przy wsparciu organizacji społeczeństwa obywatelskiego oraz organów, urzędów i agencji UE, takich jak FRA i Europol⁽²⁸⁾; zachęca ponadto Komisję, aby opracowała unijny protokół w sprawie przemocy motywowanej płcią w czasach kryzysu w celu uwzględnienia usług ochrony ofiar, jako podstawowych usług w państwach członkowskich;
14. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby rozszerzyły zakres nawoływania do nienawiści i objęły nim seksistowskie nawoływanie do nienawiści;
15. wskazuje na ponadnarodowy charakter cyberprzemocy ze względu na płeć; podkreśla, że cyberprzemoc ze względu na płeć wywołuje dodatkowe skutki ponadnarodowe z uwagi na fakt, iż stosowanie ICT ma wymiar transgraniczny; podkreśla, że sprawcy korzystają z platform internetowych lub telefonów komórkowych podłączonych do sieci innych państw lub hostowanych w państwach innych niż te, w których przebywają ofiary cyberprzemocy ze względu na płeć; podkreśla, że szybki rozwój technologiczny i cyfryzacja mogą prowadzić do powstawania nowych form cyberprzemocy ze względu na płeć, w wyniku czego sprawcy nie są pociągani do odpowiedzialności, co wzmacnia kulturę bezkarności;
16. wzywa instytucje, organy, urzędy i agencje Unii oraz państwa członkowskie i ich organy ścigania, aby współpracowały i podejmowały konkretne kroki w celu koordynacji działań na rzecz przeciwdziałania cyberprzemocy ze względu na płeć;

(28) <https://www.europol.europa.eu/publications-documents/pandemic-profiteering-how-criminals-exploit-covid-19-crisis>

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

17. podkreśla, że należy rozważyć częściowe pokrywanie się cyberprzemocy ze względu na płeć i handlu ludźmi opartego na wykorzystywaniu seksualnym kobiet i dziewcząt, zwłaszcza w kontekście pandemii COVID-19; podkreśla, że zwiększanie świadomości na temat internetowego handlu ludźmi w mediach społecznościowych odgrywa zasadniczą rolę w zapobieganiu pozyskiwaniu nowych ofiar do siatek handlu ludźmi; ponadto podkreśla, że wykorzystywanie seksualne na podstawie zdjęć jest skrajnym naruszeniem prywatności i stanowi również formę przemocy ze względu na płeć, czego przykładem jest sytuacja w Irlandii, gdy w listopadzie 2020 r. upubliczniono dziesiątki tysięcy zdjęć kobiet i dziewcząt o charakterze seksualnym bez ich zgody; w związku z tym zdecydowanie zachęca państwa członkowskie, aby znówelizowały prawo krajowe w celu włączenia wykorzystywania seksualnego na podstawie zdjęć i wszelkiego udostępniania osobistych materiałów o charakterze seksualnym bez zgody do wykazu przestępstw na tle seksualnym, odrębnego od instancji dotyczących przypadków związanych z pornografią dziecięcą;

18. zachęca państwa członkowskie, aby w należyty i skuteczny sposób przyjęły i wdrożyły odpowiednie prawo krajowe, w tym prawo dotyczące wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych, oraz konkretne strategie polityczne propagujące podnoszenie świadomości, a także by prowadziły kampanie i szkolenia oraz realizowały programy edukacyjne (dotyczące również edukacji cyfrowej oraz umiejętności i kompetencji cyfrowych) skierowane też do młodszych pokoleń; apeluje do Komisji, aby wspierała państwa członkowskie w tym względzie;

19. podkreśla znaczenie równouprawnienia płci w programach nauczania, gdyż umożliwi to zajęcie się podstawowymi przyczynami przemocy ze względu na płeć poprzez usunięcie stereotypów związanych z płcią oraz zmianę postaw społecznych i kulturowych, które prowadzą do szkodliwych norm społecznych i związanych z płcią; podkreśla rolę wykwalifikowanych specjalistów ds. szkoleń, takich jak kadra edukacyjna, we wspieraniu uczniów w kwestiach związanych z cyberprzemocą ze względu na płeć oraz znaczenie inwestowania w nich; zauważa, że szczególną uwagę należy zwrócić na edukację chłopców i mężczyzn;

20. wzywa państwa członkowskie, aby opracowały strategie polityczne i programy mające na celu wspieranie ofiar i zapewnienie im zadośćuczynienia oraz by podjęły odpowiednie kroki zwalczające bezkarność sprawców takich czynów, w tym przez rozważenie przeglądu i zmiany prawa krajowego dotyczącego nakazów sądowych w celu uwzględnienia cyberprzemocy jako jednej z form naruszania nakazu sądowego;

21. wzywa państwa członkowskie, aby uruchomiły sieć krajowych punktów kontaktowych i inicjatyw mających na celu poprawę zbliżania przepisów i usprawnienie egzekwowania obowiązujących przepisów, co przyczyni się do skuteczniejszego zapobiegania cyberprzemocy ze względu na płeć; przypomina, że Konwencja Rady Europy o cyberprzemoczości, Konwencja Rady Europy o ochronie dzieci przed seksualnym wykorzystywaniem i niegodziwym traktowaniem w celach seksualnych oraz konwencja stambulska wymagają pociągania do odpowiedzialności karnej za konkretne czyny, takie jak przemoc wobec kobiet i dzieci, lub wiążą się z taką przemocą, np. cyberprzemocą ze względu na płeć;

22. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby zapewniły odpowiednie finansowanie organizacji opiniotwórczych i organizacji wspierających ofiary; podkreśla znaczenie badań nad zjawiskiem cyberprzemocy ze względu na płeć; ponadto wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby zwiększyły fundusze, takie jak środki przeznaczane na kampanie uświadamiające i zwalczanie stereotypów związanych z płcią;

23. wzywa państwa członkowskie, aby w walce z cyberprzemocą ze względu na płeć na wszystkich etapach zadbały o obowiązkowe, ciągłe i uwzględniające aspekt płci budowanie zdolności, kształcenie i szkolenie dla wszystkich odpowiednich specjalistów, w szczególności dla organów wymiaru sprawiedliwości i organów ścigania, żeby wyposażać ich w wiedzę o cyberprzemocy ze względu na płeć oraz sposobach lepszego zrozumienia ofiar, zwłaszcza tych, które decydują się na złożenie skargi, oraz zapewnienia im opieki, aby uniknąć wtórnej wiktymizacji i ponownej traumatyzacji; podkreśla również, że potrzebne są szkolenia w zakresie prowadzenia dochodzeń w sprawie przestępstw cyberprzemocy ze względu na płeć i ich ścigania;

24. przypomina o potrzebie zapewnienia usług wsparcia, telefonów zaufania, dostępnych mechanizmów zgłaszania i środków zaradczych, które mają chronić i wspierać ofiary cyberprzemocy ze względu na płeć; zachęca państwa członkowskie, aby z pomocą Unii opracowały zharmonizowany, przyjazny dla użytkownika, dostępny i regularnie aktualizowany katalog usług wsparcia, telefonów zaufania i mechanizmów zgłaszania dostępnych w indywidualnych przypadkach cyberprzemocy wobec kobiet, który to katalog można by udostępnić na jednej platformie i który mógłby zawierać również informacje na temat wsparcia dostępnego w przypadku innych form przemocy wobec kobiet; zauważa, że ze względu na niski poziom zgłaszania i normalizację cyberprzemocy ze względu na płeć problem cyberprzemocy ze względu na płeć jest prawdopodobnie bardziej znaczący niż wynika to z aktualnych danych;

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

25. podkreśla ważną rolę mediów i mediów społecznościowych w podnoszeniu wiedzy o zapobieganiu cyberprzemocy ze względu na płeć i jej zwalczaniu;

26. wzywa Komisję, aby propagowała kampanie uświadamiające, informacyjne i promocyjne, które dotyczą wszelkich form cyberprzemocy ze względu na płeć i pomagają zapewnić wszystkim bezpieczną cyfrową przestrzeń publiczną; uważa, że ogólnounijnna kampania uświadamiająca na temat cyberprzemocy ze względu na płeć powinna zawierać m.in. informacje mające uczyć młodszych obywateli Unii, jak rozpoznawać i zgłaszać formy cyberprzemocy, oraz informacje na temat praw cyfrowych; zauważa, że młode kobiety są szczególnie narażone na cyberprzemoc ze względu na płeć, i w związku z tym apeluje o opracowanie konkretnych inicjatyw prewencyjnych i uświadamiających⁽²⁹⁾;

27. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby ustanowiły rzetelny system stałego gromadzenia ogólnounijnych, zdezagregowanych, porównywalnych i istotnych danych statystycznych dotyczących przemocy ze względu na płeć, w tym cyberprzemocy i jej występowania, dynamiki i konsekwencji, a także aby ustanowiły wskaźniki do pomiaru postępów; potwierdza, że należy gromadzić kompleksowe, zdezagregowane i porównywalne dane, w tym dane naukowe, w celu pomiaru skali przemocy ze względu na płeć, znalezienia rozwiązań i pomiaru postępów; wzywa państwa członkowskie, aby gromadziły i dostarczały odpowiednie dane; zaleca Komisji i państwom członkowskim, aby korzystały z możliwości i wiedzy fachowej EIGE, Eurostatu, FRA, Europolu, Eurojustu i ENISA; wyraża zadowolenie, że Komisja zobowiązała się przeprowadzić ogólnounijnne badanie na temat przemocy ze względu na płeć, którego wyniki mają być przedstawione w 2023 r.;

28. zauważa, że cyberprzemoc ze względu na płeć może mieć poważny wpływ na ofiary i przez całe życie mogą być odczuwane jej konsekwencje, takie jak skutki fizjologiczne i wpływ na zdrowie psychiczne, np. stres, problemy z koncentracją, niepokój, ataki paniki, niska samoocena, depresja, zespół stresu pourazowego, izolacja społeczna, brak zaufania i brak poczucia kontroli, strach, samookaleczenia i myśli samobójcze;

29. wskazuje, że wpływ cyberprzemocy ze względu na płeć na ofiary może prowadzić do utraty reputacji, problemów fizycznych i medycznych, zakłóceń sytuacji życiowej ofiary, naruszenia prawa do prywatności i wycofania się ze środowiska internetowego i pozainternetowego; podkreśla, że cyberprzemoc ze względu na płeć może również mieć szkodliwe skutki ekonomiczne, przejawiające się mniejszą obecnością w pracy, ryzykiem utraty pracy, zdolnością poszukiwania pracy i niższą jakością życia, oraz podkreśla, że niektóre z tych skutków łączą się z innymi formami dyskryminacji, jakiej doświadczają na rynku pracy kobiety i osoby LGBTIQ;

30. wyraża zaniepokojenie skutkami, jakie wpływ na zdrowie psychiczne może wywierać w szczególności na młodzież, gdyż może on powodować nie tylko znacznie gorsze wyniki w nauce, ale także prowadzić do wycofania z życia społecznego i publicznego, w tym oddalenia od rodziny;

31. podkreśla, że cyberprzemoc ze względu na płeć wywołuje negatywne skutki psychiczne, społeczne i gospodarcze w życiu kobiet i dziewcząt zarówno w internecie, jak i poza nim; zauważa, że cyberprzemoc ze względu na płeć dotyka kobiety i dziewczęta w różny sposób, co jest konsekwencją nakładających się na siebie form dyskryminacji – poza dyskryminacją ze względu na płeć również m.in. dyskryminacją ze względu na orientację seksualną, wiek, rasę, religię lub niepełnosprawność, oraz przypomina, że aby zrozumieć te szczególne formy dyskryminacji konieczne jest przyjęcie podejścia interseksjonalnego;

32. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby zwróciły szczególną uwagę na interseksjonalne formy cyberprzemocy ze względu na płeć, które mogą dotyczyć kobiety i dziewczęta należące do grup znajdujących się w trudnej sytuacji, takich jak osoby należące do mniejszości etnicznych, osoby z niepełnosprawnościami i osoby LGBTIQ; przypomina, że w komunikacji w internecie i poza internetem oraz w kampaniach przeciwko tzw. ideologii gender coraz powszechniejsze staje się określanie osób LGBTIQ mianem ideologii; podkreśla, że feministki i aktywiści LGBTIQ są często celem kampanii zniesławiających, mowy nienawiści w internecie i nękania online;

33. apeluje do państw członkowskich, aby utworzyły specjalne bezpłatne i dostępne usługi wsparcia dla grup znajdujących się w trudnej sytuacji, oferujące wsparcie w sytuacjach nadzwyczajnych i wsparcie długoterminowe, takie jak pomoc psychologiczna, medyczna, prawna, praktyczna i społeczno-ekonomiczna, oraz programy, w szczególności obejmujące edukację cyfrową oraz umiejętności i kompetencje cyfrowe; apeluje do Komisji o wsparcie krajów członkowskich w tym względzie;

⁽²⁹⁾ Sprawozdanie FRA z 3 marca 2014 r. pt. „Przemoc wobec kobiet: ogólnounijnne badanie”.

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

34. ubolewa, że cyberprzemoc ze względu na płeć staje się coraz bardziej powszechna i ogranicza udział kobiet i osób LGBTIQ w życiu publicznym i w debacie publicznej, a w rezultacie podkopuje demokrację i zasady Unii oraz uniemożliwia kobietom i osobom LGBTIQ pełne korzystanie z podstawowych praw i wolności, w szczególności wolności słowa; ubolewa ponadto, że cyberprzemoc ze względu na płeć prowadzi również do cenzury; wyraża ubolewanie, że takie działanie uciszające jest wymierzone szczególnie w działaczki, w tym feministki, działaczki LGBTQ+, artystki, kobiety w branżach z przewagą liczebną mężczyzn, dziennikarki, polityczki, działaczki na rzecz praw człowieka i blogerki, i ma zniechęcić kobiety do udziału w życiu publicznym, w tym w polityce i obszarach podejmowania decyzji; jest zaniepokojony, że efekt mrozący powodowany cyberprzemocą ze względu na płeć często przenosi się na rzeczywistość poza internetem oraz że normalizacja przemocy w internecie wobec kobiet biorących udział w debacie publicznej aktywnie przyczynia się do niedostatecznego zgłaszania tych przestępstw i ogranicza zaangażowanie zwłaszcza młodych kobiet;

35. przypomina o nasileniu się ruchów mizoginicznych, ruchów antygenderowych i antifeministycznych oraz ich ataków na prawa kobiet;

36. przypomina, że normy płciowe i stereotypy płci leżą u podstaw dyskryminacji ze względu na płeć; uwypukla oddziaływanie obrazu stereotypów płci w mediach i w reklamach na równouprawnienie płci; wzywa media i przedsiębiorstwa, by wzmacniały mechanizmy samoregulacji i kodeksy postępowania w celu potępienia i zwalczania seksistowskich reklam i treści medialnych, takich jak seksistowskie wizerunki i język, seksistowskie praktyki i stereotypy płci;

37. zauważa, że większość sprawców przemocy ze względu na płeć to mężczyźni; podkreśla zasadniczą rolę, jaką edukacja w młodym wieku odgrywa w propagowaniu i traktowaniu równego statusu mężczyzn i kobiet oraz chłopców i dziewcząt i podziału władzy między płciami, a także w eliminowaniu uprzedzeń i stereotypów płci prowadzących do szkodliwych norm społecznych dotyczących płci; wyraża ponadto zaniepokojenie, że przemoc mężczyzn wobec kobiet zaczyna się często od przemocy chłopców wobec dziewcząt; przypomina, że język, programy nauczania i książki używane w szkołach mogą wzmacniać stereotypy płci, a ponadto przypomina o znaczeniu edukacji w zakresie umiejętności cyfrowych, takich jak higiena cybernetyczna i netykieta, a także o pełnym szacunku korzystaniu z technologii przez mężczyzn i chłopców i sposobach postępowania wobec kobiet i dziewcząt w internecie i zapewnienia kobietom wolności wypowiedzi i znaczącego udziału w dyskursie publicznym; apeluje w związku z tym do państw członkowskich, aby opracowały strategie zwalczania stereotypów płci w edukacji poprzez szkolenie pedagogiczne oraz przegląd programów nauczania, materiałów i praktyk pedagogicznych;

38. podkreśla, że kobiety, dziewczęta i osoby LGBTIQ napotykają wiele przeszkód utrudniających wejście w obszar ICT i technologii cyfrowych; wyraża ubolewanie, że różnice w traktowaniu kobiet i mężczyzn występują we wszystkich dziedzinach technologii cyfrowej, w tym w nowych technologiach, takich jak AI, oraz wyraża szczególne zaniepokojenie różnicami w traktowaniu kobiet i mężczyzn w dziedzinie innowacji technologicznych i badań; podkreśla, że jedna z najistotniejszych niedoskonałości AI jest związana z pewnymi rodzajami uprzedzeń, takimi jak płeć, wiek, niepełnosprawność, religia, pochodzenie rasowe bądź etniczne, pochodzenie społeczne lub orientacja seksualna; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby wzmogły działania mające zapobiegać takim uprzedzeniom, w szczególności przez rozwiązywanie problemu różnic w traktowaniu kobiet i mężczyzn w tym sektorze, i zapewniły pełną ochronę praw podstawowych;

39. zachęca państwa członkowskie, aby sprzyjały obecności kobiet w sektorze ICT i promowały ich kariery zawodowe w tym sektorze poprzez zapewnienie wystarczających zachęt w krajowych, regionalnych lub lokalnych planach działania lub strategiach politycznych dotyczących płci; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby starały się wyeliminować różnice w traktowaniu kobiet i mężczyzn w sektorach ICT oraz nauk ścisłych, technologii, inżynierii i matematyki (STEM) poprzez edukację, kampanie uświadamiające, szkolenia zawodowe, odpowiednie finansowanie, promowanie reprezentacji kobiet w tych sektorach, w szczególności na stanowiskach decyzyjnych, lepszą równowagę między życiem zawodowym a prywatnym, równe szanse, bezpieczne i pozwalające rozwinąć umiejętności środowisko pracy, w tym politykę zerowej tolerancji w zakresie molestowania seksualnego i moralnego;

40. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby zadbały o właściwe stosowanie dyrektywy 2011/93/UE w celu podniesienia świadomości i zmniejszenia ryzyka, że dzieci staną się ofiarami niegodziwego traktowania w celach seksualnych lub wykorzystywania seksualnego w internecie;

41. wyraża zadowolenie, że Komisja zapowiedziała w najnowszej strategii w zakresie praw ofiar, że uruchomi unijną sieć na rzecz zapobiegania przemocy ze względu na płeć i przemocy domowej oraz podejmie działania w celu ochrony bezpieczeństwa ofiar cyberprzemocy ze względu na płeć poprzez ułatwienie opracowania ram współpracy między platformami internetowymi i innymi zainteresowanymi stronami;

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

42. odnotowuje apel Komitetu Doradczego Komisji ds. Równości Szans dla Kobiet i Mężczyzn o przyjęcie na szczeblu Unii przepisów dotyczących zwalczania przemocy wobec kobiet w internecie;
43. podkreśla potrzebę ochrony, upodmiotowienia i wsparcia ofiar cyberprzemocy ze względu na płeć i zapewnienia im zadośćuczynienia, a także umożliwienia wszystkim ofiarom cyberprzemocy ze względu na płeć równego dostępu do wymiaru sprawiedliwości, w szczególności jeśli chodzi o niezbędne wsparcie psychologiczne i doradztwo prawne;
44. wzywa państwa członkowskie, aby we współpracy z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego zapewniły wysokiej jakości szkolenia uwzględniające aspekt płci dla praktyków i innych specjalistów, w tym pracowników służb socjalnych, funkcjonariuszy organów ścigania, urzędników wymiaru sprawiedliwości i kadry edukacyjnej;
45. przypomina w tym kontekście o znaczeniu wyposażenia niezależnych organizacji społeczeństwa obywatelskiego w zasoby finansowe i ludzkie tak, aby mogły świadczyć usługi wsparcia, takie jak doradztwo prawne i psychologiczne, oraz poradnictwo;
46. wzywa państwa członkowskie, aby zapewniły wszystkim ofiarom dostęp do usług wsparcia, w tym doradztwa prawnego i psychologicznego, aby ustanowiły jasny protokół pomocy ofiarom cyberprzemocy ze względu na płeć oraz zapobiegały dalszym szkodom i ponownej wiktymizacji, a także aby dopilnowały, żeby ofiary miały natychmiastowy dostęp do wymiaru sprawiedliwości; podkreśla, że należy zwiększać świadomość ofiar na temat dostępnych usług wsparcia w tym zakresie; wzywa ponadto państwa członkowskie, aby opracowały i rozpowszechniały przystępne informacje na temat możliwości prawnych i usług wsparcia dostępnych dla ofiar cyberprzemocy ze względu na płeć oraz aby utworzyły mechanizmy składania skarg, które byłyby łatwo i natychmiast dostępne dla ofiar, w tym za pośrednictwem środków cyfrowych;
47. wyraża zaniepokojenie wprowadzaniem na rynek technologii ułatwiających nadużycia, w szczególności wprowadzaniem na rynek oprogramowania stalkerware; odrzuca koncepcję, zgodnie z którą aplikacje typu stalkerware można uznać za aplikacje kontroli rodzicielskiej;
48. podkreśla ważną rolę, jaką platformy internetowe muszą odgrywać w poruszaniu problemu cyberprzemocy ze względu na płeć i zwalczaniu tej przemocy; podkreśla, że państwa członkowskie muszą współpracować z platformami internetowymi w celu przyjęcia środków, które zapewniłyby terminowe i dostępne mechanizmy sprawozdawczości w walce z cyberprzemocą oraz zagwarantowałyby bezpieczeństwo w internecie, prywatność kobiet w internecie i odpowiednie mechanizmy dochodzenia roszczeń;
49. apeluje o skuteczną współpracę między organami ścigania a przedsiębiorstwami technologicznymi i dostawcami usług, która powinna być w pełni zgodna z podstawowymi prawami i wolnościami oraz przepisami o ochronie danych i która miałaby na celu zapewnienie gwarancji ochrony praw ofiar i ich ochronę;
50. w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych (akt o usługach cyfrowych) i zmieniającego dyrektywę 2000/31/WE, którego celem jest stworzenie bezpieczniejszej przestrzeni cyfrowej, zgodnie z odpowiednimi aktami prawnymi Unii chroniącymi podstawowe prawa i wolności;
51. wzywa Radę, aby pilnie zakończyła proces ratyfikacji konwencji stambulskiej przez Unię na podstawie akcesji w szerokim zakresie bez jakichkolwiek ograniczeń oraz aby orędownała za ratyfikacją, szybkim i należywym wdrożeniem oraz egzekwowaniem konwencji przez wszystkie państwa członkowskie; wyraża żal, że dotychczas jedynie 21 państw członkowskich ratyfikowało konwencję, i wzywa Bułgarię, Litwę, Łotwę, Słowację, Republikę Czeską i Węgry do ratyfikowania konwencji;
52. podkreśla, że konwencja stambulska jest najbardziej kompleksowym traktatem międzynarodowym poświęconym podstawowym przyczynom przemocy ze względu na płeć we wszystkich jej formach, zapewniającym działania ustawodawcze dotyczące przemocy ze względu na płeć zarówno w internecie, jak i poza nim, i należy ją postrzegać jako normę minimalną; zdecydowanie potępia podejmowane przez niektóre państwa członkowskie próby dyskredytowania konwencji stambulskiej i zahamowania postępów w walce z przemocą ze względu na płeć; podkreśla, że ważne jest skuteczne wdrożenie konwencji w całej Unii, i przypomina, że niedokończenie jej ratyfikacji podważa wiarygodność Unii; zaznacza, że wezwanie to nie umniejsza znaczenia apelu o przyjęcie aktu prawnego Unii w sprawie zwalczania przemocy ze względu na płeć, lecz raczej go uzupełnia; przypomina, że nowe środki ustawodawcze powinny być w każdym razie spójne z prawami i obowiązkami określonymi w konwencji stambulskiej i stanowić dopełnienie procesu jej ratyfikacji; wzywa zatem państwa członkowskie i Unię, aby w przyszłej dyrektywie w sprawie zapobiegania wszelkim formom przemocy ze względu na płeć i zwalczania takiej przemocy przyjęły dalsze środki, w tym wiążące środki ustawodawcze, służące zwalczaniu tych form przemocy;

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

53. potwierdza z mocą swoje wyrażane już wcześniej zaangażowanie w walkę z przemocą ze względu na płeć oraz ponawia apel dotyczący potrzeby przyjęcia kompleksowej dyrektywy, która obejmie wszystkie formy przemocy ze względu na płeć, w tym przypadki naruszania praw i zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego kobiet, cyberprzemoc oraz wykorzystywanie seksualne i niegodziwe traktowanie w celach seksualnych, a także będzie przewidywać obowiązek zapobiegania jej, prowadzenia w jej sprawie postępowań przygotowawczych w sprawach karnych i ścigania sprawców, obowiązek ochrony ofiar i świadków oraz obowiązek gromadzenia danych, co będzie najlepszym instrumentem wyeliminowania przemocy ze względu na płeć;
54. wzywa Komisję, aby wykorzystała przyszłą dyrektywę do kryminalizacji cyberprzemocy ze względu na płeć, co będzie podstawą harmonizacji istniejących i przyszłych aktów prawnych;
55. apeluje do Rady, aby uruchomiła klauzulę pomostową poprzez przyjęcie decyzji uznającej przemoc ze względu na płeć za dziedzinę szczególnie poważnej przestępczości o wymiarze transgranicznym zgodnie z art. 83 ust. 1 akapit trzeci TFUE;
56. zwraca się do Komisji o przedłożenie bez zbędnej zwłoki, jako element przyszłego wniosku ustawodawczego i na podstawie art. 83 ust. 1 akapit pierwszy TFUE, wniosku dotyczącego aktu ustanawiającego środki zwalczania cyberprzemocy ze względu na płeć, zgodnie z zaleceniami określonymi w załączniku do niniejszej rezolucji; zaznacza, że wniosek ten nie powinien podważać starań na rzecz uznania przemocy ze względu na płeć za nową dziedzinę szczególnie poważnej przestępczości o wymiarze transgranicznym zgodnie z art. 83 ust. 1 akapit trzeci TFUE ani żadnych powiązanych aktów prawnych dotyczących przemocy ze względu na płeć, o co Parlament zwracał się w swoich poprzednich wezwaniach;
57. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji oraz zaleceń zawartych w załączniku Komisji i Radzie.
-

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

ZAŁĄCZNIK DO REZOLUCJI:**ZALECENIA DLA KOMISJI DOTYCZĄCE TREŚCI POSTULOWANEGO WNIOSKU W SPRAWIE ZWALCZANIA PRZEMOCY ZE WZGLĘDU NA PŁEĆ: CYBERPRZEMOC*****Zalecenie 1 dotyczące celu wniosku ustawodawczego***

Celem jest włączenie do przyszłej dyrektywy w sprawie zwalczania wszelkich form przemocy ze względu na płeć minimalnych norm, stanowiących zharmonizowaną odpowiedź polityczną, dotyczących definicji przestępstwa cyberprzemocy ze względu na płeć i związanych z nim sankcji, ustanowienie środków, które promowałyby i wspierały działania państw członkowskich w dziedzinie zapobiegania tego rodzaju przestępczości, a także ustanowienie środków służących ochronie i wsparciu ofiar oraz zapewnieniu im zadośćuczynienia.

Ponadto, zgodnie ze strategią na rzecz równości osób LGBTIQ na lata 2020–2025, w przyszłym wniosku należy zapisać definicję przestępstwa z nienawiści i nawoływania do nienawiści w internecie, gdy są one skierowane do osób LGBTIQ.

Niniejszy wniosek nie powinien osłabiać wysiłków zmierzających do określenia wszystkich form przemocy ze względu na płeć jako nowej dziedziny szczególnie poważnej przestępczości.

Zalecenie 2 dotyczące zakresu stosowania i definicji

Definicja cyberprzemocy ze względu na płeć powinna obejmować zakres, zasięg i intersekcyjny charakter tego zjawiska związany z płcią oraz podkreślać, że cyberprzemoc ze względu na płeć jest elementem kontinuum przemocy ze względu na płeć

Wniosek powinien zawierać definicję opartą na definicjach określonych w istniejących instrumentach, takich jak Konwencja Rady Europy o cyberprzestępczości lub konwencja stambulska, definicjach opracowanych przez komitet Konwencji o cyberprzestępczości, Komitet Doradczy Komisji ds. Równości Szans dla Kobiet i Mężczyzn oraz specjalnego sprawozdawcę ONZ ds. przemocy wobec kobiet, jej przyczyn i konsekwencji oraz definicjach sformułowanych w kontekście cyberprzestępczości lub cyberprzemocy wobec dzieci lub przemocy wobec kobiet.

W oparciu o istniejące instrumenty ewentualna definicja mogłaby brzmieć: „Cyberprzemoc ze względu na płeć jest formą przemocy ze względu na płeć i jest każdym aktem przemocy ze względu na płeć, którego się dopuszczono, w którym współuczestniczono lub który spotęgowano, częściowo lub w pełni przy użyciu ICT, takich jak telefony komórkowe i smartfony, internet, platformy mediów społecznościowych lub poczta elektroniczna, wobec kobiety ze względu na jej płeć, lub który dotyka kobiety w stopniu nieproporcjonalnym, lub wobec osób LGBTIQ z powodu ich tożsamości płciowej, ekspresji płciowej lub cech płciowych, i który prowadzi lub może prowadzić do fizycznej, seksualnej, psychologicznej lub ekonomicznej szkody lub cierpienia, w tym również groźby takich aktów, przymus lub arbitralne pozbawienie wolności, zarówno w życiu publicznym, jak i prywatnym”.

— Jakie przestępstwa?

Włączenie terminu „przestępczość komputerowa” do art. 83 ust. 1 TFUE może również obejmować przestępstwa popełnione przeciwko sieciom łączności elektronicznej lub systemom informatycznym lub przy ich użyciu, a poważne formy przemocy ze względu na płeć występujące w internecie i mające wymiar transgraniczny mogą wchodzić w zakres „przestępczości komputerowej” w rozumieniu art. 83 ust. 1 TFUE.

Dodatkowo na podstawie art. 83 ust. 1 TFUE można by ustanowić środki, których celem jest zapobieganie cyberprzemocy ze względu na płeć i udzielanie pomocy ofiarom, jako że są one pomocnicze w stosunku do głównego celu wniosku ustawodawczego.

Zakres wniosku ustawodawczego powinien obejmować wszelkie formy przemocy ze względu na płeć, której się dopuszczono, w której współuczestniczono lub którą spotęgowano, częściowo lub w pełni przy użyciu ICT, takich jak telefony komórkowe i smartfony, internet, platformy mediów społecznościowych lub poczta elektroniczna, wobec kobiety ze względu na jej płeć, lub która dotyka kobiet w stopniu nieproporcjonalnym, lub wobec osób LGBTIQ ze względu na tożsamość płciową, ekspresję płciową lub cechy płciowe.

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

Choć zaprezentowanie wyczerpującej klasyfikacji różnych form cyberprzemocy ze względu na płeć nie jest możliwe, ponieważ zjawisko to stale się rozwija i pojawiają się nowe jego postaci, należy wymienić i zdefiniować następujące rodzaje:

- **cybernękanie**, w tym agresja elektroniczna, molestowanie seksualne w internecie, otrzymywanie niechcianych materiałów o charakterze seksualnym, nękanie psychiczne i używanie dawnego imienia osoby transpłciowej;
- **cyberstalking**;
- **naruszenia prywatności związane z ICT**, w tym dostęp do prywatnych danych lub obrazów, nagrywanie, tworzenie i udostępnianie ich oraz manipulacja nimi, w szczególności wykorzystywanie seksualne na podstawie zdjęć, tworzenie lub rozpowszechnianie prywatnych zdjęć o treściach seksualnych bez zgody, rozpowszechnianie informacji na temat ofiar w internecie w złej wierze i kradzież tożsamości;
- **nagrywanie i udostępnianie obrazów przedstawiających gwałty lub inne formy napaści na tle seksualnym**;
- **zdalna kontrola lub nadzór**, między innymi za pomocą aplikacji szpiegowskich na urządzeniach mobilnych;
- **groźby**, w tym bezpośrednie groźby oraz groźby przemocy i wezwania do użycia przemocy, takie jak groźby gwałtu, wymuszenia, szantaż przy użyciu treści pornograficznych, szantaż kierowany wobec ofiary, jej dzieci lub krewnych lub innych osób wspierających ofiarę i pośrednio dotkniętych tymi groźbami;
- **seksistowska mowa nienawiści**, w tym zamieszczanie i udostępnianie treści nawołujących do przemocy lub nienawiści wobec kobiet lub osób LGBTIQ ze względu na ich tożsamość płciową, ekspresję płciową lub cechy płciowe;
- **zachęcanie do użycia przemocy wobec samego siebie**, np. samobójstwa lub anoreksji oraz zachowań powodujących urazy psychiczne;
- **niszczenie przy użyciu komputera** plików, programów, urządzeń, ataki na strony internetowe i inne cyfrowe kanały komunikacji;
- **bezprawny dostęp** do telefonów komórkowych, poczty elektronicznej, wiadomości w komunikatorach internetowych lub kont w mediach społecznościowych;
- **naruszanie ograniczeń komunikowania się** nałożonych w drodze nakazów sądowych;
- **wykorzystywanie środków technologicznych do handlu ludźmi**, w tym do wykorzystywania seksualnego kobiet i dziewcząt.
- **Kto jest ofiarą?**

Zakres podmiotowy wniosku powinien obejmować wszystkie ofiary cyberprzemocy ze względu na płeć, ze szczególnym uwzględnieniem interseksjonalnych form dyskryminacji oraz ofiar uczestniczących w życiu publicznym, w tym:

- kobiet i dziewcząt w całej ich różnorodności; oraz
- osób LGBTIQ ze względu na tożsamość płciową, ekspresję płciową lub cechy płciowe.

Zalecenie 3 dotyczące środków zapobiegawczych

Państwa członkowskie powinny wdrożyć szereg środków, aby zapobiegać cyberprzemocy ze względu na płeć, wszystkie takie środki powinny zapobiegać ponownej traumatyzacji i stygmatyzacji ofiar cyberprzemocy ze względu na płeć, powinny być ukierunkowane na ofiary i mieć charakter interseksjonalny. Środki te powinny obejmować:

- programy podnoszące świadomość i kształtujące, w tym programy skierowane do chłopców i mężczyzn, a także kampanie z udziałem wszystkich odpowiednich podmiotów i zainteresowanych stron odnoszące się do głównych przyczyn cyberprzemocy ze względu na płeć w ogólnym kontekście przemocy ze względu na płeć, aby doprowadzić do zmiany postaw społecznych i kulturowych oraz wyeliminować normy płciowe i stereotypy płci, a jednocześnie promować poszanowanie praw podstawowych w przestrzeni internetowej, ze szczególnym uwzględnieniem platform mediów społecznościowych, i zwiększać wiedzę na temat bezpiecznego korzystania z internetu;

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

- badania nad cyberprzemocą ze względu na płeć (w tym takimi aspektami jak przyczyny, występowanie, skutki; ofiary, sprawcy, przejawy, kanały i zapotrzebowanie na usługi wsparcia); takie badania powinny obejmować analizy i dostosowanie statystyk kryminalnych dotyczących cyberprzemocy ze względu na płeć, aby określić potrzeby ustawodawcze i nieustawodawcze; badania takie należy wspierać za pomocą gromadzenia zdezagregowanych, intersekcyjnych i kompleksowych danych;
- włączająca edukacja cyfrowa, umiejętności i kompetencje cyfrowe takie jak higiena cyberbezpieczeństwa i netykieta, obejmujące programy szkolne mające propagować lepsze zrozumienie technologii cyfrowych, w szczególności po to, aby zapobiegać niewłaściwemu korzystaniu z mediów społecznościowych oraz wzmocnić pozycję użytkowników, poprawić włączenie cyfrowe, zapewnić poszanowanie praw podstawowych, wyeliminować wszelkie nierówności płci i uprzedzenia w dostępie do technologii oraz zapewnić różnorodność płci w sektorze technologii, zwłaszcza w zakresie rozwoju nowych technologii, łącznie ze szkoleniami dla nauczycieli;
- ułatwianie kobietom dostępu do edukacji i środowiska akademickiego w dziedzinie technologii cyfrowych, aby wyeliminować różnice w traktowaniu kobiet i mężczyzn, w tym przepaść cyfrową między kobietami a mężczyznami, oraz zapewnić różnorodność płci w sektorach technologii, takich jak ICT i STEM, zwłaszcza w zakresie rozwoju nowych technologii, w tym AI, a w szczególności na stanowiskach decyzyjnych;
- propagowanie i wymiana najlepszych praktyk związanych z dostępem do wymiaru sprawiedliwości, wydawaniem wyroków i środkami odwoławczymi, które uwzględniają aspekt płci;
- promowanie we współpracy z odpowiednimi instytucjami i organizacjami społeczeństwa obywatelskiego zintegrowanych i kompleksowych programów edukacyjnych i terapeutycznych mających powstrzymać sprawców od ponownego popełnienia przestępstwa, a także wywołać zmianę zachowania i sposobu myślenia polegającą na odejściu od przemocy, z uwzględnieniem praktyk lokalnych i podejścia opartego na sprawiedliwości transformacyjnej, które mają kluczowe znaczenie dla zatrzymania cyklu szkód;
- rozwijanie współpracy, w zgodności z prawami podstawowymi, między państwami członkowskimi w celu wymiany informacji, wiedzy fachowej i najlepszych praktyk, w szczególności za pośrednictwem Europejskiej Sieci Zapobiegania Przestępczości, w koordynacji z Europejskim Centrum ds. Walki z Cyberprzestępczością przy Europolu i innymi powiązanymi organami, urzędami i agencjami, takimi jak Eurojust;
- w przypadku platform internetowych, które są głównie wykorzystywane do rozpowszechniania treści pornograficznych generowanych przez użytkowników, dopilnowanie, by platformy podejmowały niezbędne środki techniczne i organizacyjne w celu zagwarantowania, że użytkownicy rozpowszechniający treści zostaną poddani podwójnej weryfikacji – poprzez rejestrację za pomocą poczty elektronicznej i telefonu komórkowego;
- uznawanie i wspieranie organizacji społeczeństwa obywatelskiego działających w dziedzinie prewencji przemocy uwarunkowanej płcią, w tym poprzez zapewnienie im wsparcia finansowego, oraz dostarczanie informacji na ich temat;
- propagowanie ukierunkowanych i ustawicznych szkoleń dla praktyków i innych specjalistów, między innymi pracowników w sektorze usług socjalnych, funkcjonariuszy organów ścigania, urzędników wymiaru sprawiedliwości i innych odpowiednich podmiotów, aby zapewnić zrozumienie przyczyn i skutków cyberprzemocy ze względu na płeć i odpowiednie traktowanie ofiar, a także zadbanie, by szkolenia dla wszystkich praktyków uwzględniały aspekt płci;
- rozważenie regulacji rozwoju oprogramowania do monitorowania aplikacji, aby uwzględnić ewentualne niewłaściwe wykorzystywanie lub nadużywanie tych aplikacji oraz stworzyć odpowiednie zabezpieczenia w celu ochrony praw podstawowych i zapewnienia zgodności z obowiązującymi przepisami o ochronie danych; zakazanie przez Komisję wprowadzania do obrotu oprogramowania do monitorowania, które prowadzi inwigilację bez zgody użytkownika i bez wyraźnego sygnału działania;
- rozważenie kodeksu postępowania dla platform internetowych, z uwzględnieniem jego ewentualnych skutków lub roli w kontekście cyberprzemocy ze względu na płeć, oraz zapewnienie organizacjom społeczeństwa obywatelskiego możliwości udziału w ocenie i przeglądzie Kodeksu postępowania w zakresie zwalczania nielegalnego nawoływania do nienawiści w internecie; przyjęcie środków zobowiązujących przedsiębiorstwa z branży IT do poprawy informacji zwrotnych przekazywanych użytkownikom za pośrednictwem powiadomień, dzięki czemu mogliby oni szybko i skutecznie reagować na treści oznaczone jako nielegalne;
- uznanie cyfrowego wymiaru przemocy ze względu na płeć w krajowych strategiach, programach i planach działania jako część holistycznej odpowiedzi na wszystkie formy przemocy ze względu na płeć;

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

- propagowanie współpracy między państwami członkowskimi, pośrednikami internetowymi i organizacjami pozarządowymi zajmującymi się tą kwestią, na przykład poprzez wydarzenia związane ze wzajemnym uczeniem się i konferencje publiczne;
- współpraca wielodyscyplinarna z udziałem zainteresowanych stron, w tym spółek z branży technologicznej, dostawców usług hostingowych i właściwych organów, w zakresie najlepszych praktyk służących zwalczaniu przemocy ze względu na płeć zgodnie z prawami podstawowymi.

Zalecenie 4 dotyczące ochrony, wsparcia i zadośćuczynienia dla ofiar

Komisja i państwa członkowskie powinny podjąć następujące działania i we wszystkich z nich skupiać się na ofiarach i stosować podejście interseksjonalne:

- propagowanie obowiązkowych, specjalistycznych i ustawicznych szkoleń dla praktyków i osób zawodowo zajmujących się ofiarami cyberprzemocy ze względu na płeć, w tym dla organów ścigania, pracowników socjalnych, wychowawców i pracowników służby zdrowia, a także podmiotów wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych i pracowników wymiaru sprawiedliwości; ogólnounijne szkolenia mogłyby być realizowane w ramach programów „Sprawiedliwość” oraz „Obywatele, równość, prawa i wartości”, wspólnie z Agencją Unii Europejskiej ds. Szkolenia w Dziedzinie Ścigania (CEPOL) i Europejską Siecią Szkolenia Kadr Wymiaru Sprawiedliwości; w szczególności należy położyć nacisk na wtórną wiktyimizację i sposoby jej unikania, na podwójny wymiar przemocy ze względu na płeć (online/offline) oraz na dyskryminację interseksjonalną, a także na pomoc ofiarom o szczególnych potrzebach;
- należy dopilnować, aby wszystkie szkolenia dla praktyków opierały się na podejściu uwzględniającym aspekt płci oraz by program obejmował działania gwarantujące, że ofiara nie zostanie ponownie wiktyimizowana w trakcie postępowania karnego (ponowna wiktyimizacja i stygmatyzacja);
- dopilnowanie, aby platformy internetowe, które są wykorzystywane przede wszystkim do rozpowszechniania treści pornograficznych generowanych przez użytkowników, podjęły niezbędne środki techniczne i organizacyjne w celu zagwarantowania dostępności kwalifikowanej procedury powiadamiania, zgodnie z którą osoby fizyczne mogłyby powiadomić platformę, że materiał zawierający wizerunek je przedstawiający lub mogący je przedstawiać jest rozpowszechniany bez ich zgody, i dostarczyć platformie dowody prima facie potwierdzające ich fizyczną tożsamość oraz żądać zawieszenia w ciągu 48 godzin treści zgłoszonych w ramach tej procedury;
- dopilnowanie, aby platformy internetowe, które są wykorzystywane przede wszystkim do rozpowszechniania treści pornograficznych generowanych przez użytkowników, podjęły niezbędne środki techniczne i organizacyjne w celu zagwarantowania profesjonalnego moderowania treści przez człowieka, w przypadku gdy jest bardzo prawdopodobne, że są one nielegalne, na przykład treści przedstawiające podglądactwo lub sceny gwałtu;
- ustanowienie krajowych punktów kontaktowych w sektorze usług socjalnych i organach ścigania, w których zatrudnieni będą pracownicy przeszkoleni w zakresie cyberprzemocy ze względu na płeć i w których ofiary będą mogły zgłaszać przypadki cyberprzemocy ze względu na płeć w bezpiecznym otoczeniu; punkty kontaktowe powinny być koordynowane za pośrednictwem sieci; środki te przyczyniłyby się do rozwiązania problemu niskiego poziomu zgłaszania i ponownej wiktyimizacji oraz do stworzenia bezpieczniejszego otoczenia dla ofiar cyberprzemocy ze względu na płeć;
- ułatwianie ofiarom dostępu do informacji w prostym i przystępnym języku zrozumiałym dla ofiary, w szczególności informacji na temat pomocy prawnej i działań prawnych oraz usług wsparcia, i rozwijanie specjalistycznych usług dla ofiar cyberprzemocy (telefony zaufania, schroniska, pomoc prawna i psychologiczna); ułatwienie ofiarom składania zawiadomień, umożliwienie im uzyskania nakazów ochrony oraz opracowanie mechanizmów dochodzenia roszczeń przewidujących odpowiednie środki zadośćuczynienia;
- wyposażenie podmiotów prowadzących krajowe telefony zaufania w niezbędne zasoby i wiedzę fachową, aby mogły reagować na cyfrowy wymiar przemocy ze względu na płeć;
- uruchomienie ogólnounijnej infolinii jako punktu kontaktowego dla ofiar oraz zapewnienie ofiarom możliwości łatwego i swobodnego korzystania z niej; opracowanie katalogu usług wsparcia, zawierającego telefony zaufania i mechanizmy zgłaszania dostępne w poszczególnych przypadkach cyberprzemocy;

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

- zapewnienie ofiarom cyberprzemocy ze względu na płeć w państwach członkowskich dostępu do specjalistycznych usług wsparcia oraz do wymiaru sprawiedliwości, środków odwoławczych oraz bezpiecznych i dostępnych procedur i mechanizmów zgłaszania, niezależnie od złożenia skargi; usunięcie wszelkich przeszkód, jakie mogą napotykać ofiary, które zdecydują się złożyć skargę, oraz stworzenie mechanizmów składania skarg, które byłyby łatwo i natychmiast dostępne dla ofiar, w tym za pomocą środków cyfrowych;
- opracowanie mechanizmów współpracy między państwami członkowskimi, pośrednikami internetowymi i organizacjami pozarządowymi zajmującymi się tą kwestią, a także między odpowiednimi podmiotami, takimi jak sądownictwo, prokuratura, organy ścigania, władze lokalne i regionalne oraz organizacje społeczeństwa obywatelskiego;
- wspieranie organizacji społeczeństwa obywatelskiego, zwłaszcza tych, które świadczą usługi wsparcia ofiar, m.in. poprzez zapewnienie wsparcia finansowego;
- promowanie etycznego rozwoju i stosowania rozwiązań technologicznych, które wspierają ofiary i pomagają w identyfikacji sprawców, przy jednoczesnym zapewnieniu pełnej zgodności z prawami podstawowymi.

Komisja powinna opracować zasady przewodnie dla funkcjonariuszy organów ścigania w kontaktach z ofiarami zgłaszającymi cyberprzemoc ze względu na płeć, dzięki czemu funkcjonariusze ci posiadaliby niezbędne umiejętności miękkie pozwalające im uważnie wysłuchiwać, rozumieć i szanować wszystkie ofiary cyberprzemocy ze względu na płeć; zasady przewodnie powinny uwzględniać aspekt płci.

Państwa członkowskie powinny utworzyć wyspecjalizowane usługi ochrony i wsparcia dostępne bezpłatnie dla wszystkich ofiar, obejmujące wsparcie w sytuacjach nadzwyczajnych i wsparcie długoterminowe, takie jak pomoc psychologiczna, medyczna, prawna, praktyczna i wsparcie społeczno-ekonomiczne, z uwzględnieniem szczególnych potrzeb ofiar, oraz powinny zwrócić specjalną uwagę na ofiary należące do grup szczególnie narażonych lub znajdujących się w potrzebie. Komisja powinna wspierać państwa członkowskie w tym względzie.

Zalecenie 5 dotyczące ścigania karnego i kryminalizacji cyberprzemocy ze względu na płeć

W oparciu o definicję, o której mowa w zaleceniu 2, oraz z uwagi na to, że kryminalizacja cyberprzemocy ze względu na płeć może działać odstrasżająco na sprawców, w kryminalizacji cyberprzemocy ze względu na płeć powinno się uwzględnić następujące kryteria:

- formy cyberprzemocy ze względu na płeć, które państwa członkowskie powinny uznać za przestępstwa (obejmujące również wcześniejsze etapy cyberprzestępczości – podżeganie, pomocnictwo i usiłowanie);
- minimalne i maksymalne wymiary kar (pozbawienie wolności i grzywny);
- prowadzenie postępowań przygotowawczych i ściganie przestępstw o zasięgu transgranicznym;
- szczegółowe przepisy określające wytyczne dotyczące prowadzenia postępowań przygotowawczych i ścigania przestępstw skierowane głównie do organów ścigania i prokuratorów, które powinny również zawierać konkretne wskazówki dla organów ścigania dotyczące gromadzenia dowodów;
- skuteczna współpraca między organami ścigania a firmami z branży technologicznej i dostawcami usług, zwłaszcza w kwestii identyfikacji sprawców i gromadzenia dowodów, która powinna być w pełni zgodna z podstawowymi prawami i wolnościami oraz przepisami o ochronie danych;
- wszelkie dowody powinny być gromadzone w taki sposób, aby nie powodowały wtórnej wiktymizacji i ponownej traumatyzacji ofiary;
- okoliczności obciążające, w zależności od profilu kobiet, dziewcząt i osób LGBTIQ będących ofiarami, np. wykorzystywanie szczególnych cech lub podatności kobiet, dziewcząt i osób LGBTIQ na zagrożenia w sieci;
- ocena ryzyka powinna obejmować i uwzględniać wzorce zachowań i aspekty incydentu związane z płcią, takie jak stereotypy, dyskryminacja, groźby o charakterze seksualnym i zastraszanie na tle seksualnym; informacje te należy wykorzystywać do określenia działań następczych oraz do usprawnienia gromadzenia danych dotyczących różnych przejawów cyberprzemocy ze względu na płeć;
- dostarczanie dowodów nie powinno stanowić obciążenia dla ofiar ani przyczyniać się do dalszej wiktymizacji.

Wszystkie działania powinny być skoncentrowane na ofiarach i charakteryzować się podejściem intersekcyjnym.

Wtorek, 14 grudnia 2021 r.

Zalecenie 6 dotyczące gromadzenia danych i sprawozdawczości

Komisja i państwa członkowskie powinny regularnie gromadzić i publikować kompleksowe, zdezagregowane i porównywalne dane na temat różnych form cyberprzemocy ze względu na płeć, nie tylko na podstawie raportów organów ścigania lub organizacji społeczeństwa obywatelskiego, lecz także na podstawie doświadczeń ofiar. Po zgromadzeniu takich danych można by podjąć kompleksowe badania. Dane państw członkowskich dotyczące cyberprzemocy ze względu na płeć należy gromadzić i udostępniać za pośrednictwem baz danych statystycznych EIGE, FRA i Eurostatu, a państwa członkowskie powinny zadbać o jak najlepsze wykorzystanie potencjału i zasobów EIGE. W oparciu o najnowsze dane Unii FRA powinna przeprowadzić nowe szeroko zakrojone ogólnounijne badania dotyczące wszystkich form cyberprzemocy ze względu na płeć, aby zapewnić właściwą reakcję.

Komisja powinna regularnie przedkładać Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie oceniające, w jakim stopniu państwa członkowskie przedsięwzięły środki na podstawie tego zalecenia. Komisja powinna również poprawić dane segregowane według kryterium płci, dotyczące występowania cyberprzemocy ze względu na płeć oraz szkód, jakie przemoc ta powoduje, na poziomie Unii.

Komisja i państwa członkowskie powinny opracować wskaźniki służące do pomiaru skuteczności interwencji mających na celu zwalczanie cyberprzemocy ze względu na płeć.

Dodatkowe zalecenia mogłyby obejmować:

- tworzenie statystyk dotyczących występowania i form cyberprzemocy, przyczyniających się jednocześnie do jednolitości i porównywalności danych gromadzonych przez państwa członkowskie,
 - ogólnounijny program gromadzenia danych,
 - regularne gromadzenie danych, aby na bieżąco aktualizować wiedzę o ciągłym rozwoju narzędzi i technologii, które mogą zostać wykorzystane do stosowania cyberprzemocy,
 - zalecenie korzystania z możliwości i wiedzy fachowej EIGE, Eurostatu, FRA, Europolu, Eurojustu i ENISA.
-